

Val la pena, senyor Camps?

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director: Àlex Milian.

Coordinador: Jaume Monzó.

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (*cap de redac-*
ció), Gemma Aguilera, Lluís Bonada, Xevi Camprubí.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Vanesa
Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyís, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega,
Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S.
Jardi, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas,
Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger
Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba,
Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Tomàs Alcoverro (*Beirut*), Mònica
Bernabé (*Kabul*), Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscú*), Joan Canela (*Johannesburg*), Jordi Carreras
(*Nova York*), Macià Claramunt (*Castelló*), Míriam
Diez (*Ciutat del Vaticà*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*),
Erena Calvo (*Rabat*), Carlos G. Cano (*El Salvador*),
Ricard González (*Washington*), Joan Antoni Guerrero
(*Andorra*), Pere Habet (*Catalunya Nord*), Victòria
Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Iris Mir (*Pequín*),
Jordi Mumburú (*Roma*), Federico Rivas (*Buenos Aires*),
Anna Sàez (*Leida*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma
C. Serra (*Berlin*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Base*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Pelai Pagès, Óscar Palau, César Palazuelos,
Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva
Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: ACN, Agència Efe, Tina
Bagué, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta,
Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala,
Toni Payà, Jordi Play, Prats i Camps.

Disseny: Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacoreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

*Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap
mitjà: mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia,
ni de cap altra mena, sense permís de l'editor*

Li agrada o no, ho accepte o no, el president Francisco Camps ha de saber que la imatge del País Valencià –que ell representa– es troba molt malmesa per culpa seua. Tenien tota la raó, els portaveus de l'oposició que ingènuament van menysprear Camps durant el debat de política general de la setmana passada, quan asseguraven que l'estiu del 2009, fent turisme fora del seu territori, molts conciutadans han sentit vergonya de ser valencians. El president pot tapar-se orelles i ulls, fer veure que no s'adona de res, però resulta evident que el País Valencià ocupa avui massa vinyetes d'humor i que exporta una imatge patètica. Què més ha de passar-li, perquè passe res? Al president ja no li queden mans per a tapar-se res més.

El *cas Gürtel* ha fet miques la imatge honesta i familiar que havia bastit el cap del Consell. El portaveu del PSPV-PSOE a les Corts, Àngel Luna, li va retreure al debat en qüestió que ni tan sols haja salvaguardat els seus éssers més propers, de tot aquest serial tan poc edificant. Certament, ningú no ensumava un Camps tan poc gelós a l'hora de barrejar els afers polítics més tèrbols amb la seua vida privada. Que la farmàcia de la dona –Isabel Bas, *la Dama*– esdevinguera centre d'operacions de la branca valenciana de la trama capitanejada per Francisco Correa dona una idea aproximada –la magnitud de la tragèdia no la sabem encara– de la lleugeresa amb què Camps i tot el PP valencià van relacionar-se amb la presumpta trama. Un deix de la majoria absoluta, potser. Un exemple més de la comoditat amb què els populars valencians governen la màxima institució d'una autonomia que té més habitants que no alguns estats europeus i una potencialitat econòmica enorme. Un país massa important perquè el govern gent amb tan pocs escrúpols. La regeneració –que indefectiblement ha d'arribar– serà menys complexa com més prompte es duga a terme. És clar que hi ha d'haver dimissions al més alt nivell i que fins i tot el president Camps ha de fer un pensament. Ell ho sap, per molt que, com la madrastra de Blancaneu, s'emmiralle en la fortalesa electoral del seu partit al País Valencià i en els informatius paranoics de la televisió autonòmica. Ja és hora que la política valenciana abandone la primera plana dels diaris estatals.

Suborn, finançament il·legal... Què més hem de veure, perquè Camps actue? Pensa aplicar l'estratègia seguida per Carlos Fabra, “innocent fins que no es demostre el contrari”? És sostenible, la seua situació? Camps no és un president de diputació, ni tan sols un alcalde d'anomenada. És molt més que això: presideix un dels pilars mestres de l'estat que fins fa poc aspirava a presidir. La imatge límpida amb què tenia previst d'atacar la Moncloa ha quedat del tot tacada, però. Encara ha d'embrutar-se més, per abandonar la primera línia? Val la pena, senyor Camps?

Als nostres lectors

El Nou d'Octubre del 1979 és el més tens que es recorda. L'anomenada *batalla de València* va arribar al clímax aquella diada festiva de fa trenta anys, quan un exaltat llançà una bola encesa amb foc a la balconada de l'Ajuntament, i botà foc a la senyera del Consell –quadribarrada, sense el blau i amb l'escut de la institució– que l'executiu preautonòmic presidit per Josep Lluís Albiñana havia designat com a bandera del País Valencià.

Tant la senyera com la denominació del país i de la llengua acabaren caient del costat d'una dreta cada cop més reaccionària i, també, d'un PSPV-PSOE que foragità Albiñana de la presidència. En aquest número –després de molts anys de silenci– el primer president que van tenir els valencians en morir Franco parla extensament de tota aquella època. De segur que no us decebrà gens.

Victor Maceda, redactor